

MAŠO SKUPNOST

glasilo SZDL ljubljana meste-polje

XVII. LETNIK

24. JANUAR 1976

ŠTEVILKA 1

BREZPLAČNO

PRI SPORAZUMEVANJU SE ZATIKA

Sprejem nove ustave je postavil vsebinske in formalne temelje nadaljnega razvoja družbenih odnosov v naši družbeni skupnosti.

Ustavna določila sama se ne pomenijo spremembe odnosov, te odnose moramo spreminjati predvsem skoz družbeno prakso, skoz vsakodnevno delovanje in odnose v organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih, samoupravnih interesnih skupnostih, družbenih in družbenopolitičnih organizacijah in med njimi. Uvajanje teh novih odnosov je proces, ki poteka postopoma, koliko so ti odnosi že uveljavljeni, pa kažejo posamezne družbene in politične akcije.

Take akcije, taki preskusi so med drugim tudi samoupravni sporazumi o združevanju sredstev za financiranje nekaterih družbenih dejavnosti.

Prav pri zadnjem takem preskusu pa smo v naši občini padli na izpitu. V mislih imam samoupravno sporazumevanje o združevanju sredstev za dijaške in študentske domove in za financiranje krajevnih skupnosti.

Pri obravnavanju in sprejemanju obeh samoupravnih sporazumov smo dosegli izredno slabe rezultate.

Samoupravni sporazum za dijaške domove je do 9. januarja podpisalo le 52 podpisnikov ali 31,5% od skupnega števila zaposlenih delovnih ljudi, čeprav je bila akcija zastavljena zelo široko in je bil dovolj obrazložen njen družbeni pomen.

Samoupravni sporazum o

financiranju krajevnih skupnosti je doživel podobno usodo. Razprava je potekala v krajevnih skupnostih, organizacijah združenega dela, družbenopolitičnih organizacijah, delegacijah in skupščini. Krajevne skupnosti so sporazum pravčasno podpisale, v organizacijah združenega dela pa je akcija uresničena le napol. Do 15. januarja je sporazum podpisalo 50 podpisnikov od skupnega števila 114. Pri tem je zanimivo, da so od večjih OZD sporazum sprejeli le v Javnih skladiščih, sicer pa so ga sprejeli in podpisali le manjši delovni kolektivi.

Ob tako velikem izpadu podpisnikov se moramo seveda vprašati, kje so razlogi za to. Ali smo opravili vsak svojo nalogo; aktivisti v SZDL, sindikatih, ZSMS, člani ZK, skupščina in njen izvršni svet ter ne nazadnje individualni in kolektivni poslovodni organi v OZD?

Razlogi, ki jih v nekaterih OZD navajajo v opravičilo temu, da o sporazumu še niso razpravljali in ga sprejeli, so pogosto tehtni, a ne zdržijo primerjave s pomembnostjo sporazumevanja. V mnoge OZD očitno še ni prodrlo spoznanje, ki izhaja iz nove ustave ureditve, da dohodek OZD ni le njen, temveč je dohodek postal družbeni kategorija. OZD so pri delitvi dohodka dolžne poleg pokrivanja OD, enostavne in razširjene reprodukcije kriti tudi

del potreb svojih delavcev tam, kjer le-ti živijo. Konec koncev je krajevna skupnost mesto obnavljanja delovne sposobnosti delovnih ljudi. Prav zato prva alineja 74. člena republiške ustave neposredno zadožuje delavce v OZD, da za zadovoljevanje svojih skupnih potreb v KS namenijo del dohodka svoje OZD.

Samoupravni sporazum o financiranju KS je posledica takega določila ustave.

Sistem zbiranja, razpolaganja in kontrole nad sredstvi, zbranimi s tem sporazumom, daje vso možnost vpliva na kontrole delovnim ljudem in občanom v združenem delu in v krajevnih skupnostih. Zato govorice o tem, da bodo KS zapravile de-

nar, nimajo osnove. Denar bodo porabile za izvedbo nalog, ki so jih delovni ljudje in občani, organizirani v krajevni skupnosti, zapisali v srednjeročni in letni program. Upajmo, da so bili pri kreiranju teh programov KS prisotni tudi „odgovorni“ delavci OZD. Vsaj morali bi biti.

Pa še nekaj besed o skladu za razvoj družbenega standarda. Ustava ne govori več o skladih kot imovinskih masah in jih bo torej treba v najkrajšem času odpraviti ali preoblikovati tako, da ne bodo v nasprotju s siceršnjo družbeno ureditvijo. Taka usoda bo prej ali slej doletela tudi sklad za razvoj družbenega

(Nadaljevanje na 2. strani)

NOVA OSNOVNA ŠOLA

V soboto, 17. t. m. je bila poleg dosedanje slovesno odprta nova šola, zgrajena s sredstvi iz samoprispevka. Šola se bo odslej imenovala po revolucionarju Tonetu Trtniku-Tomažu iz Zadvora. Sprejela bo lahko okrog 400 učencev in bo prevzela tudi učence podružničnih šol Janče, Javor, Besnica, Prežganje in Lipoglav. Nova šola je sodobno urejen objekt z osmimi učilnicami, prirejenimi za kabinetni pouk, v novi kuhinji pa bodo lahko pripravljali prek 500 kosil. V novem poslopiju je tudi telovadnica. Novo šolo povezuje s staro zgradba z upravnimi prostori.

Šolo je predal namenu predsednik gradbenega odbora Janez Jančar, na slovesnosti v novi telovadnici pa je spregovoril predsednik občinske skupščine Marjan Moškrič.

30-LETNICA MIRNODOBNEGA RAZVOJA JLA

OB DNEVU JLA SO BILE ŠTEVILNE PROSLAVE. ENOTA MLADENA ZORCA JE PREJELA PREHODNO ZASTAVICO. SPREJEM MLADIH PROSTOVOLJCEV V ENOTE TERITORIALNE OBRAMBE.

Praznovanje dneva JLA v preteklem letu je imelo širši družbeni pomen in praznik JLA je postal praznik vseh delovnih ljudi in občanov. Naša armada, vtkana v skupno obliko ljudskega odpora, je skupaj z nami praznovala svoj in naš praznik. Vsebinska usmeritev, ki jo je začrtal koordinacijski odbor za praznovanje dneva JLA pri občinski konferenci SZDL, je prevevala splošni ljudski značaj praznovanja v letu, ko smo praznovali 30-letnico osvoboditve in zmage nad fašizmom.

Mladina, vojaki, delovni ljudje in občani so s številnimi praznovanji, prireditvami in srečanji praznovali tridesetletnico mirnodobnega razvoja obojestranskih sil. V šolah, krajevnih skupnostih, vojašnicah, temeljnih in drugih organizacijah združenega dela je bilo zadnje dni decembra kar se da slovesno. Bogati kulturni programi, v katerih so nastopali mladi, vojaki, borci in drugi, so bili prijetna doživetja za vse, ki so se udeležili praznovanja ob dnevu JLA.

Množični so bili obiski šolske mladine v vojašnici Polje. Ogleдали so si vojaško tehniko, se seznanili z delom in življenjem v vojašnici in pokramljali z vojaki. Obisk v vojašnici bo vsem še dolgo ostal v lepem spominu.

Vrhunec praznovanja je bil dosežen z osrednjo prireditvijo v enoti Mladena ZORCA, ko je poveljnik armadnega območja, narodni heroj generalpolkovnik Franc TAVČAR-Rok predal tej enoti PREHODNO ZASTAVICO in jo proglašal za najboljšo enoto v tekmovanju Izbirajmo najboljšo enoto JLA. Poleg tega visokega priznanja so prejeli vojaki in starešine še pohvalo zveznega sekretarja za ljudsko obrambo in številna druga priznanja od predstavnikov družbenega življenja občine.

Vsa ta priznanja so si pridobili z odličnimi rezultati, ki so jih dosegli pri usposabljanju, urjenju in vojaških veščinah. Vse to so nam v svečanem mimohodu tudi pokazali.

Dobljena priznanja so velika

obveza, da bodo vojaki in starešine tudi v prihodnje vložili vse napore v to, da ohranijo prehodno zastavo v trajni lasti.

Naslednja pomembna svečanost je bila v kinu Triglav: sprejem mladincev-prostovoljcev v enote teritorialne obrambe z bogatim programom, ki se je zžil v partizanski miting. S sprejetjem mladih prostovoljcev so se povečale vrste teritorialne moči v naši občini, postali smo za enoto močnejši in varnejši.

V praznovanje dneva JLA so se vključili tudi člani ZRVS, ki so v tem obdobju imeli letne skupščine, na katerih so mnogi od njih napredovali v višje čine, dobili plakete in priznanja.

Z omenjenimi praznovanji in prireditvami pa praznovanje dneva JLA še ni zaključeno. Nadaljevalo se bo z medsebojnimi obiski mladine in vojakov, v akciji za pridobivanje mladine v vojaške šole in poklice, s kino predstavami, razstavami in družabnimi srečanji. Največji podatek pa bo dan krepitvi ob-

rambene moči in razvijanju oblik družbene samozaščite.

Ivan KUCHAR

Naš praznik

Pred nami je veliki slovenski kulturni praznik. Tem večji zato, ker je pravkar minilo stoletinsedemdeset let, kar se nam je rodil največji slovenski sin — dr. France Prešeren, pesnik in prerok.

Dandanašnji se nam mnoge stvari zdijo same po sebi umevne. Toda skoraj dve stoletja pred nami, ko se je rodil Prešeren (3. dec. 1800), so bile okoliščine za ljudi vse prej ko spodbudne. Posebej to velja za take majhne narode, kakršen je bil slovenski. Saj si majhni še dandanašnji niso izbojevali pravic, ki jim pripadajo. Vsak dan smo priča prebujanju in vstajanju malih narodov. Obdobje nadmoči velikih se počasi bliža svojemu kraju. Toda še pred kakimi tridesetimi leti so nas obsodili na smrt, nas začeli izseljevati, pobijati.

Kakšno šele je bilo življenje slovenskega naroda za Prešerenovih časov. Saj je Ljubljana bila majhno mestoce z enajst tisoč prebivalci, kjer so samo „krščenice“, kot Prešeren imenuje služkinje, govorile slovenski, in seveda kmečki ljudje, ki so prihajali v mesto. Gospoda ne le da ni znala slovenski, sramovala se je „kmetavzarskega“ jezika. Če je že kdo napisal kakšno knjigo v slovenščini, jo je za preproste, kmečke ljudi; kajpa po navadi kakšen molitvenik. V „pesnih“ se je poskušal poleg vsega drugega Valentin Vodnik. Z Linhartom smo dobili tudi prve slovenske igre (Ta veseli dan ali Matiček se ženi in Županovo Micko).

Slovenstvo se je že nekaj stoletij prebujalo, vsekakor pa vsaj od Trubarja dalje, toda slovenski narod se še ni — kot bi dandanašnji rekli — izoblikoval, slovenstvo še ni seglo do skrajnih meja. Imeli smo ljudi, ki so gojili slovenski jezik, toda manjkale so šole, ni bilo časnikov; in kar je poglavito: občevalni jezik med ljudmi ni bil slovenski.

V teh okoliščinah se je na Gorenjskem, v Vrbi, rodil France Prešeren. Pač v kmečki hiši, ki pa je dala vrsto imenitnih duhovnikov. Ti so tudi pomagali Francetu do šolanja. Pravnu študije je dokončal na Dunaju, kjer si je pridobil tudi doktorski naslov in pravico do odvetništva. Vse to pa mu ni nič pomagalo, zameril se je na vse strani, kot „freigelstovec“ in seveda kot pesnik. Odvemiško pisarno je lahko odprl šele tik pred smrtjo in to le v Kranju.

Tudi v ljubezni ni imel sreče. Gosposka Primičeva Julija se je poročila z drugim, meščansko uglednim človekom, Prešeren pa se je „zapletel“ s služkinjo pri svojem odvetniku, z Ano Jelovskovo. Ta „zamenjava“ sicer ni bila najboljša, Jelovskova ni znala ceniti pesnika, pa saj ga niti študirani ljudje niso cenili, vsaj ne tako, kakor je zaslužil. Obe nesrečni ljubezni pa sta ga navdihnili z biseri slovenske poezije: Primičeva Julija kar s sonetnim vencom, Jelovskova pa z Nezakonsko materjo. Toda naš pesnik se je povzpел med same vrhove svetovnega pesništva, a ne zgolj kot ljubzenski pesnik. V njem se razrača globoko človekoljubje, iz njega zazveni klic po človečanski svobodi in bratstvu vseh narodov in vseh ljudi. V njem se vse prepletajo osebne, narodne in občečloveške želje ter pričakovanja. To pa jim daje blišč veljavnosti in značaj neminljive vsebine. Hkrati pa so v svetovnonazorskem pogledu dokument prve slovenske, čisto posvetne presoje življenja in sveta, ki hrepeni po prenovitvi posameznika, naroda in družbe.

Res je imel v mlajših letih razgledanega mentorja — Matijo Čopa. Toda čustva, misli — vse je njegova prvinska lastnost in last. Lahko bi le rekli: zapel nam je v duhu slovenskega naroda, zapel veličastno.

Vse, česar se je „dotaknil“, je dobilo v ognju njegove ustvarjalne domišljije žar velikih umetnin in vrednost novih spoznanj.

Po nesrečni smrti prijatelja Matije Čopa (1835. leta) in še po poroki meščanke Primičeve Julije se je Prešeren po večletnem molku zaljubil z delavsko hčerjo Jelovskovo v smer, ki bi jo mogli označevati kot zavestno spojitev z dušeslovno resničnostjo. Še tako zagrenjen, celo razočaran, ni nikdar obupal, čeprav si je večkrat zaželel smrti. Zavedal se je, da mora kot pesnik prikazovati celoto življenja, njegov pekel in njegovo nebo. Prikazal nam je, podaril nam je najbolj dragocene bisere poezije, najgloblje bolečine in hkrati neskončno radost nad življenjem, le obupa nikdar.

Kakšne bisere nam je nasal — o vsem: o ljubezni, o modrosti življenja, tudi šegav je znal biti, ravno tako pa kritičen, jedek, vendar nikdar žaljiv.

Zdi se, da je njegov čas prišel šele s partizanskim obdobjem: kdor je le premogetel, je imel njegove poezije s seboj. Njegov preroški duh se je šele zdaj razodel... Domovina ni bila še nikoli tako poveljčana kot v njegovih pesmih. Njegova Zdravljica pa je več kot gola prerokba: Žive naj vsi narodi... je napoved časov, v katerih živimo ali v katere stopamo, čeprav s krčevitimi boji. Zato ni čudno, da so ga brigade nosile s seboj, da so njegove pesmi živele na vseh mitingih.

Njegovo delo je po obsegu sicer skromno, toda kljub temu enovito, v sebi zaključeno ter občečloveško. To pa je najbolj dragoceno, ta univerzalnost njegovih pesmi: saj so vse sami biseri, zares dragoceni biseri.

Vsako leto 8. februarja je njegov dan, ko se ga spominjo vse šole, lahko pa rečemo, da se ga spominjo vsi slovenski ljudje.

Prišel pa je čas, ko dr. France Prešeren prestopa ozke meje Slovenije. In nič ne bom pretiral, če povem, da morda niti ni več tako daleč čas, ko bo naš France Prešeren postal ljubljeneč občega človeštva.

Po svojem delu to tudi zasluzi.

MIŠKO KRANJEC

(Nadaljevanje s I. strani)

standarda v naši občini. Samoupravno dogovarjanje o financiranju KS je priložnost, da tudi sklad za razvoj družbenega standarda dosledno oblikujemo po ustavnih načelih ter uveljavimo novo, širšo vsebino.

Družbeni standard je vse tisto, kar družba ustvarja in gradi za skupne potrebe svojih članov. Sem spadajo vrtci, trgovine, zdravstveni domovi, športni in kulturni objekti itd. Tak „družbeni standard“ je imelo v mislih tudi predsedstvo občinske konference SZDL na svoji seji 27. novembra lani, za tak „družbeni standard“ bodo ne-

dvomno tudi delavci v združenem delu in občani v krajevnih skupnostih. Zato bi morali tak družbeni standard vključiti v sistem financiranja KS ter zagotoviti možnost, da se o financiranju objektov družbenega standarda dogovorijo tisti, ki sredstva ustvarjajo, torej delavci v združenem delu z občani v krajevnih skupnostih.

V sleherni organizaciji združenega dela, kjer samoupravno sporazumevanje ne poteka v redu, bodo morale družbenopolitične organizacije ugotoviti in analizirati vzroke, za to in enako bo treba urediti tudi na občinski ravni.

ERNEST JAZBINŠEK

SVETI POTROŠNIKOV

POZIV POTROŠNIKOM

Učinkovitost delovanja svetov potrošnikov je odvisna od cele vrste organizacijskih in vsebinskih vprašanj.

Med najpomembnejšimi so nedvomno stalnost akcije, obveščanje potrošnikov, pravočasno opozarjanje na nepravilnosti, hitra intervencija pristojnih inšpekcijskih služb, najpomembnejše pa je aktivno sodelovanje potrošnikov. Da bi bilo delovanje svetov potrošnikov učinkovitejše, bolj približno potrošnikom in da bi pri odpravljanju nepravilnosti bolj sodelovali tudi sami potrošniki, smo se z upravo za inšpekcijske službe skupščine mesta Ljubljana dogovorili, da v naši skupnosti objavljamo naslov in telefonsko številko dežurnega sanitarnega in tržnega inšpektorja s pozivom svetov potrošnikov in vsem občanom, da inšpekcijskim službam sporočajo nepravilnosti, ki jih opažajo pri delovanju različnih služb. Gre predvsem za trgovino, gostinstvo, storitvene obrtne dejavnosti ipd.

Na isti naslov se lahko oglasite tudi v primeru, ko želite dobiti nasvete ali pojasnila o različnih predpisih, ki urejajo področje preskrbe ipd.

Naslov dežurnega inšpektorja je:

Skupščina mesta Ljubljana
Uprava za inšpekcijske službe, Vilharjeva 33
telefon 322-061

Delovanje inšpekcijskih služb je lahko uspešno le ob tesnem sodelovanju občanov. Zato naj to velja hkrati kot poziv, da sodelujete pri reševanju problemov, ki spadajo v delovno področje inšpekcijskih služb.

V naši skupnosti bomo v sodelovanju z inšpekcijskimi službami spremljali to obliko sodelovanja potrošnikov, pričrpani pa smo, da rezultati ne bodo izostali.

POTROŠNIKI V ZALOGU

Svet potrošnikov pri KS Zalog je na svoji seji decembra lani razpravljal o najbolj perečih problemih varstva interesov delovnih ljudi kot potrošnikov. Obravnaval je področje preskrbe, gradnjo novih prodajalnih mest, promet in usluge ter v svoj delovni program uvrstil naslednje:

- TRGOVINA - Mercatorju se treba priporočiti, da čimprej prične graditi novo trgovino na najbolj ustreznih lokacijah, tj. v prizidku zadružnega doma;
- PRODAJA SADJA IN ZELENJAVE - Podjetje Sadje-zelenjava prosimo, da v svoj program za leto

1976 vključi tudi postavitev kioska v Zalogu;

- MESNICA - Povečanje števila prebivalcev pogojuje tudi večje prodajne prostore. Emona oziroma Mercator je opozoriti na programiranje gradnje nove mesnice;

- SLAŠČICARNA - Zainteresiranim ponudnikom je treba omogočiti postavitev ustreznega kioska za prodajanje peciva;

- GOSTINSTVO - Gostinsko podjetje Moste naj poleg obstoječe gostilne uredi tudi zunanji dvoriščni prostor, ki naj bi služil gostom v poletnem času; S. Š.

KULTURA V ZDRUŽENEM DELU

Z novo ustavo smo tudi na področju kulture začeli uresničevati težavno revolucionarno nalogo: „Delovni ljudje morajo postati odločilni subjekt kulturne politike in kulturnega razvoja.“ Ustanovljene kulturne skupnosti, v katerih sodelujejo preko delegatskih razmerij vsi delovni ljudje, naj bi pripomogle, da bi skrb in odgovornost za kulturni razvoj prešla na vse delovne ljudi in ne samo na kulturne ustvarjalce in izvajalce.

Sistematsko in organizacijsko so s tem dane vse osnove, da v naslednjem obdobju uresničimo večkrat ponovljeno trditev, da je le kulturno osveščen človek najtrdnjša enota v družbi, za kakršno se zavzemamo; da ni dovolj, če si prizadevamo za gospodarski in družbeni napredek, ne da bi se hkrati kulturno razvijali. Drugače povedano: samoupravno socialistično skupnost ustvarjamo ne samo zato, da bi imeli čimveč materialnih dobrin, ampak predvsem zato, da bi v njej srečno živeli, v odnosih, kakršnih si vsi želimo. Novi odnosi med ljudmi pa so bistvena značilnost socialistične družbe in glavni cilj naših naporov.

O vsem tem se da še lepše povedati, mnogo težje je vse

to praktično uresničiti. Nemogoče je namreč v kratkem času prekucniti na glavo, kar smo doslej drugače pojmovali in delali. Zato so tudi razumljive začetne težave, ki jih imamo pri organizaciji in delu kulturnih skupnosti tako v občini, mestu in republiki. Eno leto delovanja kulturnih skupnosti je zelo kratka doba, da bi lahko ocenili dosežke dobre in slabe strani tako zasnovanega kulturnega gibanja. Lahko pa zapišemo, da še nikoli doslej ni sodelovalo tolikšno število občanov v pogovorih o kulturi, o kulturnih programih in o sredstvih, ki so potrebna za izvedbo kulturnih programov, kot v tem letu, ugotovimo lahko tudi to, da so delegacije posredovale občinski in mestni skupščini celo vrsto predlogov, pripomb in kritik na posamezne programe kulturnih institucij in organizacij. Vsi tisti deli kulturnih programov, ki so oddaljujejo od osnovnih ciljev kulturnega delovanja in razumevanja, so doživeli slabe ocene. Vse kritike so bile dobronamerne in ustvarjalne, čeprav ne kaže vseh sprejeti za vodilo v nadaljnjih akcijah. Najrazličnejše pripombe hkrati kažejo, da je obveščeno o kulturnih dogodkih še vedno pomanjkljivo, da si

še marsikaj nismo medsebojno pojasnili, da še vedno nimamo dovolj razumljivih programov, ki bi odgovarjali potrebam in trenutni kulturni ravni delovnih ljudi.

Področje občine Ljubljana Moste-Polje ima bogato kulturno tradicijo zlasti v delavskih središčih v Zalogu, Zadvoru na Vevčah in v Mostah. Tudi razvoj kulturno-prosvetnega delovanja v zadnjih letih nam daje upanje, da se stvari premaknejo v zadovoljivi smeri. Vedno večje je število aktivnih udeležencev v kulturno-prosvetnih društvih in skupinah. V kulturni akciji, ki jo je organizirala Zveza kulturno-prosvetnih organizacij v zadnjih dveh letih, je 150 raznih kulturnih prireditev obiskalo

nad 35.000 občanov. Tudi kulturne prireditve, ki jih organizirajo poklicne kulturne institucije v mestu, obiskuje vedno večje število delovnih ljudi ali pa so seznanjeni z njimi prek tiska, radia in televizije. Sodelovanje in poznavanje kulturnih dogotov se je odrazilo tudi v pogovorih posameznih delegacij.

Ovire, ki se kažejo, niso samo v miselnosti občanov, v nezanimanju za kulturne vrednote ali v nizki kulturni ravni, ampak vse pre pogosto v pomanjkanju primernih prostorov za kulturno delovanje, kar je še posebna značilnost v našem občinskem prostoru. Nove naselitve v ta prostor prinašajo še nove probleme in potrebe, ki jih ni mogoče urediti v kratkem času.

Vsem nam je postalo dokaj razumljivo, da tekega širokega kulturnega gibanja, kot smo ga zasnovali in ga želimo, ne more spodbijati in voditi sama kulturna skupnost ampak so v to vključene tudi druge organizacije kot sindikat, SZDL, mladinska organizacija, krajevne skupnosti in drugi. Njihovi programi bi morali vključevati tudi kulturno delovanje in ga vskladiti s programi kulturnih skupnosti.

A. V.

ZDRUŽENJE SAMOSTOJNIH OBRTHNIKOV

Obvešča svoje člane, da je podpisan sporazum kratkoročnega kreditiranja članov združenja samostojnih obrtnikov.

Združenje mora zbrati čimveč svojih sredstev, da lahko člani koristijo kredite v čimvečjem številu.

Vse obrtnike naprošamo, da se včlanijo v našo organizacijo in vložijo pri kreditni banki Koper - podružnica Ljubljana, Cigaletova ul. 4, s katero je podpisan sporazum kreditiranja, minimalno hranilno vlogo 3000 din. S to vlogo pridobi član tudi pravico do kreditiranja.

Vsa pojasnila in tiskovine glede kredita lahko dobite vsako sredo od 17. do 18. ure v prostorih združenja samostojnih obrtnikov Ljubljana Moste-Polje, Zadružna ul 9 (poleg gostilne Krpan).

ODBOR

SKUPŠČINA OBČINE LJUBLJANA MOSTE-POLJE

razpisuje

PRIZNANJA IN NAGRADE OBČINE LJUBLJANA MOSTE-POLJE ZA LETO 1976

Priznanja in nagrade občine se podeljujejo za dosežene posebne uspehe na raznih področjih gospodarskega, družbenega in družbenopolitičnega življenja, ki so trajnejšega pomena za občino.

Priznanja in nagrade občine se podeljujejo ob dnevu občinskega praznika za posebne uspehe, dosežene na širših področjih dejavnosti gospodarstva, vzgoje in izobraževanja, kulture, telesne kulture, zdravstva, socialnega varstva, razvijanja in utrjevanja samoupravnih ter delegatskih odnosov in za družbeno skupnost posebej pomembnih družbenih in družbenopolitičnih dejavnosti.

Razpisanih je pet enakovrednih denarnih nagrad in deset enakovrednih pisnih priznanj.

Kandidate za priznanja in nagrade predlagajo temeljne organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti, krajevne skupnosti, družbenopolitične organizacije, društva, združenja in občani. Predlog mora vsebovati poleg osnovnih podatkov o kandidatu tudi podrobno obrazložitev kandidatovega dela.

Priznanja in nagrade so lahko podeljene posameznim delovnim ljudem in občanom, delovnim skupinam, temeljnim organizacijam združenega dela in drugim organizacijam združenega dela, samoupravnim interesnim skupnostim, krajevnim skupnostim, družbenopolitičnim in družbenim organizacijam ter društvom.

Rok za predlaganje kandidatov je 1. marec 1976.

Predloge pošljite na naslov:

SKUPŠČINA OBČINE LJUBLJANA MOSTE - POLJE
- ŽIRIJA ZA NAGRADE OBČINE -
61000 LJUBLJANA
Proletarska c. 1

KLUBSKA DEJAVNOST

Samoupravna interesna skupnost za otroško varstvo občine Ljubljana Moste-Polje je sprejela osnutek srednjeročnega načrta vzgoje in varstva otrok v občini v letih 1976-1980.

Med drugim je bila pri oceni dosežanj razvoja vzgoje in varstva otrok v krajevnih skupnostih obravnavana tudi mladinska klubska dejavnost.

Ko pa smo mladi dobili v roke osnutek tega programa, smo prav v tej rubriki opazili številne nepravilnosti in netočnosti. Tako je v osnutku zapisano, da v desetih krajevnih skupnostih naše občine sploh ni razvite klubske mladinske dejavnosti, vsi pa vemo, da so bile v drugi polovici preteklega leta prav v vsek KS ustanovljene osnovne organizacije ZSMS in znotraj njih mladinski klubi, v nekaterih krajevnih skupnostih

celo po dva. Tudi dejavnosti klubov niso navedene ali pa so zelo pomanjkljivo in zgrešeno, prav tako tudi organizatorji klubske dejavnosti.

Razočarani smo bili nad tako skopimi podatki, ko pa je že iz našega dela razvidno, da se ne ukvarjamo le s športom, plesi, pohodi med proslavami. Naši programi so obširni in tudi izvajanje akcij in uresničevanje programov je popolno; naše delo je iz dneva v dan večje in pomembnejše. Ob vsem tem se sprašujemo, zakaj se ni nihče od avtorjev omenjenega osnutka programa med pripravami gradiva zanj oglasil v krajevnih skupnostih in OO ZSMS v njih ali pa vsaj na občinski konferenci ZSM Moste-Polje. Jasno bi jim povedali in tudi pokazali, kaj vse, smo na tem področju naredili in kaj delamo! MT

ŠTIPENDIJSKA POLITIKA V OBČINI

Lani smo tudi v naši občini podpisali družbeni dogovor in samoupravni sporazum o štipendiranju učenec in študentov. V tem sporazumu so štipendije opredeljene kot:

- del vlaganj v družbeno reprodukcijo,
- dejavnik poklicnega usmerjanja in
- dejavnik kadrovske politike in organizacijah združenega dela.

Samoupravni sporazum, ki so ga v naši občini podpisale skoraj vse temeljne organizacije združenega dela, pa še danes ni opravičil osnovne opredelitve štipendij in svojega namena nasploh.

V šolskem letu 1974/75 smo iz združenih sredstev naše občine štipendirali 145 učencev in študentov, za to šolsko leto pa smo pred kratkim odobrili še nadaljnjih 188 štipendij. Žal lahko ugotovljamo, da se je zelo malo lanskih štipendistov preusmerilo v neposredno štipendiranje prek združenega dela (kadrovske štipendije) ter da je celotno poklicno usmerjanje neustrez-

no; štipendije se dajejo izključno na socialni položaj prosilcev, ugotovljen po administrativnem postopku.

Temeljne organizacije združenega dela premalo spremljajo tovrstno štipendiranje, za kar ne nazadnje tudi dajejo svoja sredstva. Ne povezujejo se z ustreznimi službami v občini z avodom za zaposlovanje, ki ureja in vodi tovrstno štipendiranje. Zaradi preširoke administracije imajo strokovne službe na občini slab pregled nad kadrovske potrebe združenega dela in obratno.

Pojavlja se naval na socialne štipendije in ni odziva na kadrovske štipendije. Zaradi neusposobljenosti služb zavoda za zaposlovanje in občine je sistem usmerjanja neučinkovit (združeno delo ne daje svojih kadrovskih potreb ali pa odpira štipendije le za višje letnike šol, komisijski podpisnik sporazuma ne dobi razpisov).

Jasno je, da se bomo morali tudi mladi bolj angažirati pri vsej stvari, predvsem z osebno „kontrolno“ družbenopolitične angažiranosti

prosilcev in njihovih (družinskih) „ostalih dohodkov“. Pri tem imajo veliko vlogo OO ZSMS v KS.

Nujno bo potrebno organizirati zbor prosilcev (štipendistov), jim obrazložiti tovrstno štipendiranje in jih poskušati čimprej usmeriti na kadrovske štipendije (predvsem po prvem letniku).

V informacijo dajemo podatke, da je v Sloveniji približno 17.000 štipendij iz združenih sredstev po tem sporazumu ter približno

5.000 dopolnilnih štipendij h kadrovske štipendijam.

Solidarnostno prelivanje postaja (zaradi večanja števila štipendistov) kritično, še vedno pa se podpisniki (TOZD) do lanskih obveznosti (neizpolnjenih) malomarno obnašajo. Letošnje obveznosti se sproti poravnajo z večjo oz. popolno kontrolo SDK.

Menimo, da bo treba tudi čimprej ugotoviti višino štipendije na novo ter pri tem upoštevati tudi uspeh in okolje, iz katerega izhaja študent. Načelno pa bi se morala upoštevati tudi družbenopolitična aktivnost oz. štipendistie bi bilo potrebno navajati nanjo (npr. brigade).

Politično smo torej zagotovili podpis sporazuma, nismo pa mu še dali vsebine! Tudi štipendiranje prek Titovega sklada v naši občini ne zaživi. Imamo le dva štipendista. Podobna situacija je v vsej Ljubljani. Menimo, da bo treba predelati kriterije. Poiskati bomo morali predvsem tiste mlade, ki še nimajo štipendij.

DIM